

Tiellä pysyen

Kirsi Vimparin lähettikirje 6/2017 4.12.2017

Mehän hurautettiin nuorten kanssa Turkuun ja takaisin! Virosta oli tänä vuonna hieno edustus, meidän yhdeksän lisäksi Pohjois-Virosta oli porukkaa. Saimme Paavalin seurakunnan minibussin lainaan, ja minä sain ajella sillä nuorten kera Maata Näkyvissä -festareille. Kiitos yhteistyökuvion Sley'n nuorisotyön kanssa, meillä oli mahdollisuus osallistua. Matkasta tuli oikein antoisa ja siunattu. Festareilla oli myös englanninkielistä ohjelmaa ja esiintyjä, ja niitä kielimuurin toiselta puolelta nuorten olikin helppompia seurata. Paluumatkalla palautetta kysellessäni oli hieno kuulla, että tapahtumassa oli viihdytty, ja ennen kaikkea siellä oli ollut myös heille hyvää hengellistä sisältöä.

Oheinen kuva on Gatorade-areenalta. Oman festariurani aloitin vuonna 2005 talkoilemalla, ja sitä jatkoin monta vuotta. Tänä vuonna olin pitämässä studiota Viron aktiolaisten kanssa muutama kerta, ja päivystelemässä Sley'n lähetysareenalla. Oli hyvä viikonloppu, sain nähdä monta ystävää ja kohdata myös uusia ihmisiä.

Lopettelin edellisen kirjeeni Raamatunkohtaan Johanneksen evankeliumista, *"Minä olen tie,*

totuus ja elämä. Ei kukaan pääse Isän luo muuten kuin minun kauttani." Joh. 14:6 Tie oli esillä, nähtävillä ja koettavissa koko matkamme ajan. Erityisesti pohdin tätä tietoa kotimatkan loppuosasta, kun ajoimme laivasta ulos sateiseen ja pimeään Tallinnaan. Jo Suomen puolella oli kaikenlaista keliä, mutta valoisassa. Kuivaa, vesisadetta, rankempaa vesisadetta, räntää, kämmenen kokoisia räntämönttejä, lunta. Mutta kun samat tilanteet siirretään pimeään, ja lisätään epäonnistunut yhteistyö pyyhkijöiden ja tuulilasin välillä, olikin välillä melkoista ajella.

Matka kestää hyvällä kelillä noin 2.5 tuntia, ja vieressä kartanlukija Robertin pikanapsaisu taipaleelta. Tuossa itse asiassa näkyy aika hyvin, missä tie kulkee. Välillä sen hahmottaminen ei ollut aivan näin selvää. Tietyöosuuksilla puuttuivat välillä sekä heijastavat keski- että laita-merkinnät, eikä heijastavia reunakeppejäkään aina ollut. En muista, että olisin milloinkaan rukoillut niin ahkerasti ajaessani. Kun yritin hahmottaa oman kaistan sijaintia etsimällä kiintopisteitä molemmista reunoista, ja välillä se oli mahdotonta, ei voinut vauhdin hidastamisen lisäksi paljon muuta kuin luottaa siihen, että Pyhän Hengen johdatussa meidän on mahdollista päästä turvallisesti perille.

Ehdin rukoillessani miettiä myös monia hengellisiä vertauskuvia tuosta matkasta. Olimme tiellä, ja sillä pitäisi pysyä. Mielellään vielä omalla kaistalla. Välillä tiemerkinnot olivat erinomaiset, ja valoisassa niitä ei ollut niin edes tarpeellista seurata. Mutta heti kun pimeni, tai sade esti näkemästä, oli ratkaisevaa löytää suuntamerkkejä ja -viivoja. Matkalla oli muitakin, toiset etenivät nopeammin ja toiset hitaammin. Välillä keli helpottui, ja matkanteko muuttui helpommaksi. Mahtuipa matkalle viidentoista minuutin mittainen taivashetkikin, kun ilma yhtäkkiä kirkastui, sade laantui ja tieosuudella oli katuvalot. Se oli ihmeellinen aika, kaikki nuoret nukkuivat ja oli aivan hiljaista. Oli mahdollista nähdä kauas, ja kaikki oli selkeää.

Ei varmaan tarvitsisi edes mainita, kuinka kiitollinen olin, kun pääsimme hyvin perille takaisin Tarttoon ja sain palauttaa auton. Silmiä särki vielä seuraavanakin päivänä, mutta rauhassa toipuessa viikonlopusta ei tarvinnut enää keskittyä ajamiseen, vaan sain istuskella sohvalla ja käydä ulkoilemassa. Ja lukea tienviittoja Tiellä pysymiseen: ” -- älä pelkää, minä olen sinun kanssasi! Älä arkana pälyile ympärillesi - - minä olen sinun Jumalasi. Minä vahvistan sinua, minä autan sinua, minä tuen sinua vakaalla, lujalla kädelläni. ”Jes. 41:10.

Lopuksi vielä tervehdys pyhäkoulusta. ”Jumala abiga” eli Jumalan avulla olemme sielläkin lasten kanssa yhdessä oppimassa jotain Jumalasta. Eilen oli ensimmäinen adventti, ja Henri sai sytyttää ensimmäisen kynttilän kuuseen. Seurakunnassamme on tapana, että tähän pienempään kuuseen sytytetään adventtikynttilät, joissain virolaisissa seurakunnissa lisätään muitakin koristeita hiljalleen adventtien edetessä, mutta meillä pitäydytään kynttilöissä. Omassa yksinkertaisuudessaan se on puhuttelevaa, jokainen kynttilä kertoo kohta täyttyvästä odotuksen ajasta.

Kirkkomme kuoriosan ylhäällä on teksti, joka on myös jouluevankeliumissa "Au olgu Jumalale kõrges!" eli Kunnia Jumalalle korkeuksissa! Jouluna meitä muistutetaan siitä, miten Jumala laskeutui itse korkeudesta luoksemme. Meidän Heramme tulee meille oikeaan aikaan.

"Näin sanoo Herra:

*- Armon hetkellä minä vastaan sinulle,
pelastuksen päivänä minä autan sinua.
Minä olen luonut sinut
toteuttamaan sen liiton,
jonka tein tämän kansan kanssa,
jotta saattaisit ennalleen maan,
jotta uudelleen jakaisit autioituneet
perintömaat,
jotta sanoisit vangituille: "Lähtekää",
ja pimeydessä viruville: "Tulkaa valoon!"*

*Tallatuilta teiltäkin he löytävät
ravintonsa,
paljas kalliorinne on heille laidunmaa."*
Jes. 49:8-9

Kiitos tästä yhteisestä matkasta ja työyhteydestä tänä vuonna!

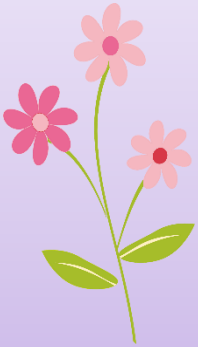
Siunattua adventin- ja joulunaikaa Sinulle. Hoosianna!

Kirsi

Sähköposti: [kirsi.vimpari\(at\)sley.fi](mailto:kirsi.vimpari(at)sley.fi)

Jos haluat liittyä säännölliseen rukoukseen lähetyksen puolesta, voit tilata Sley'n rukousskalenterin maksutta Liisa Räsäseltä, liisa.rasanen@sley.fi, puh. 09 251 39 223

Rukous- ja kiitosaiheita:

- Kiitos syksyn pyhäkoulukaudesta, kaikista lapsista ja pyhäkouluopettajista. Pyydetään siunausta sanan kylvölle ja rukoillaan kevään pyhäkoulun puolesta.
- Kiitos hyvin menneistä Maata Näkyvistä -festareista ja turvallisista matkoista. Rukoillaan ensi vuoden festareiden valmisteluiden puolesta.
- Kiitämme kaikista kohtaamisista ja pienryhmätilanteista. Pyydämme siunausta kevätkauden suunnittelulle ja toteutukselle.
- Pyydämme terveyttä ja voimia kaikkeen tarvittavaan.
- Rukoilemme nuortentyön puolesta niin Pietarin seurakunnassa kuin jokaisessa Tarton seurakunnassa ja koko Virossa.
- Rukoilemme yhteistyökirkkomme Viron evankelisluterilaisen kirkon puolesta.

Jos yhteystietosi muuttuvat, ilmoitathan muutoksesta Sinikka Ahvenaiselle,
Sley, PL 184, 00181, Helsinki,
sinikka.ahvenainen@sley.fi tai puh. 050 3484 645

On hienoa, jos voit säännöllisesti tukea Kirsi Vimparin työtä
sinulle sopivalla summalla.

Sleyn tili IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC:DABAFIHH

* henkilökohtaisella viitenumeroillasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti
myös kotiseurakuntasi lähetyskannatuksena.

Henkilökohtaisen viitenumeron saat Sleystä Anna Poukalta

puh. 09 251 39 220 tai anna.poukka@sley.fi

* tai kirjoittamalla viestikenttään "Kirsi Vimparin rengas" + oma kotiseurakuntasi

Tukesi tekee mahdolliseksi evankeliumin viemisen niiden pariin,
jotka eivät vielä tunne Kristusta.

Kiitos tuestasi! Jumala lahjasi siunatkoon.

Keräyslupa: 2017-2021: RA/2017/100